

№ 8/1964.

STORA UTSKOTTETS betänkande № 8/1964 med anledning av landstingsman Olof Janssons lagmotion med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om rovdjurspremier i landskapet Åland. (Mot. № 7/1964).

Landstinget, som i ärendet fått mottaga lag- och ekonomiutskottets betänkande № 7/1964, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Efter behandling av ärendet får stora utskottet, som såsom sakkunnig hört landskapsförstmästaren Bertel Lindroos, värdsamt anföra följande:

Såsom i motionen framhålles måste den förvildade minken anses utgöra ett skadedjur, vars skadegörelse är förödande. Med tanke på vildminkens snabba förökning och dess redan nu rikliga förekomst i vissa delar av landskapet borde skyndsamma åtgärder vidtagas för denna minkarts decimering. Som ett led i denna strävan vore det skäl att uppmuntra vildminkens avlivande genom premiering ur landskapsmedel.

Enligt uppgift har man även i riket, där den förvildade minkens förekomst på sina håll är betydande, flerfaldigt övervägt möjligheten att införa premieringssystemet för detta skadedjurs avlivande. De praktiska svårigheter i kontrollhänseende som förknippats till åtskillnaden av vildminken från den sk. farmade minken, en omständighet som även lag- och ekonomiutskottet i sitt utlåtande framhållit, hava dock tillsvidare ställt riksmyndigheterna tveksamma inför avgörandet. Därför har man i riket hittills nöjt sig med att aktivera användandet av fångstfällor för ändamålet. Landskapsförstmästaren Bertel Lindroos uppgav dock att rikets jaktvårdsinspektör T. Mäki rekommenderat införandet av premiering i landskapet, då kontrollsynpunkterna här föreföllo lättare att bemästra.

Mot bakgrunden av det förenämnda anser stora utskottet i likhet med lag- och ekonomiutskottet att premiering av vildminkens avlivande bör införas i landskapet. Då det likväl synes nödvändigt att bereda landskapsstyrelsen möjlighet att utreda de praktiska omständigheterna i frågan, förrän lagstiftningsåtgärder vidtages, har utskottet förenat sig om lag- och ekonomiutskottets förslag om motionens förkastande. Då å andra sidan stora utskottet bibringats den uppfattningen att premieringen är genomförbar, förutsätter utskottet att landskapsstyrelsen i brådskande ordning låter utreda förutsättningarna för erhållande av sagda premier samt till Landstinget inkommer med nödig lagframställning i ärendet. Må här ytterligare framhållas att t.ex. i Österbotten förekommer jaktvårdsföreningar, som på eget initiativ utbetalar premier för avlivande av vildmink, varför landskapsstyrelsen genom hänvändelser till olika jaktvårdsinstitutioner i riket kunde erhålla närmare uppgifter om

där tillämpade premieutbetalningssystem.

Motionären, ersättaren Jansson, som i princip icke motsatt sig ärendets närmare beredning i landskapsstyrelsen, har, med beaktande av ärendets brådskande natur, enkannerligen i avseende å vildminkens skadegörelse ur naturvårdssynpunkt och förhandenvaron av de formella förutsättningarna för premieringens införande, hållit före att det i motionen ingående lagändringsförslaget nu skulle antagas.

Med hänvisning till det ovan anförda får stora utskottet förty vördsam samt föreslå

att Landstinget med förkastande av det i lagmotionen № 7/1964 ingående lagförslaget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen, att denna i brådskande ordning ville utreda förutsättningarna för erläggande av belöning för dödad vildmink samt till Landstinget inkomma med av utredningen betingat lagförslag.

Mariehamn den 20 mars 1964.

På stora utskottets vägnar:

Albin Johansson
 ordförande.

./.
 Erik Rask
 sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Curt Carlsson (delvis), ledamöterna Uno Förbom, Gustav Adolf Boman, Edwin Östling, Philip Eklöv, Folke Woivalin, Runar Wilén, Einar Hambrudd och Lars Eriksson samt ersättaren Olof Jansson (delvis).